93

வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமான மூன்று நாட்கள்

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #41

VII. *இயேசுவின் ஊழியத்தில் கடைசி வாரம் (தொடர்ச்சி).*

H. *வெள்ளிக்கிழமை*: இயேசுவினுடைய மரண நாள் (தொடர்ச்சி).*

10. இயேசுவின் சரீரம் அடக்கம் செய்யப்படுதல்.

a. *அவரது மரணம் கண்ணோக்கப்பட்டது (மத். 27:55, 56; மாற். 15:40, 41; லூக். 23:49).*

b. *அவரது மரணம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது (யோவா. 19:31-37).*

c. *அவரது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது (மத். 27:57-60; மாற். 15:42-46; லூக். 23:50-54; யோவா. 19:38-42).*

d. *அவரது அடக்கம் கண்ணோக்கப்பட்டது (மத். 27:61; மாற். 15:47; லூக். 23:55, 56அ).*

I. *சனிக்கிழமை: இயேசுவின் மரணத்திற்கு அடுத்த நாள்.*

1. அவரது சீஷர்கள்: பயந்திருத்தல் (லூக். 23:56ஆ; யோவா. 20:19அ-வைக் காணவும்).

2. அவரது விரோதிகள்: பரபரப்பாயிருத்தல் (மத். 27:62-66).

VIII. *இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல், தரிசனங்கள் மற்றும் பரத்துக்கேறுதல்.*

A. *ஞாயிற்றுக்கிழமை: இயேசு உயிர்த்தெழுந்த நாள்.*

1. வெறுமையான கல்லறை.

a. *பெண்களும் வெறுமையான கல்லறையும் (மத். 28:1-8; மாற். 16:1-9; லூக். 24:1-11; லூக். 24:22-24; யோவா. 20:1ஐக் காணவும்).*

அறிமுகம்

நமது முந்திய பாடம் இயேசுவின் மரணத்துடன் முடிந்தது. நமது இரட்சிப்பைச் சாத்தியமாக்குகிற (ரோமர் 5:10) - அவரது மரணம் என்பது

- சுவிசேஷத்தின் முதன்மையான மூன்று உண்மைகளில் ஒன்றாக உள்ளது (1 கொரி. 15:1, 3). அவரது அடக்கம் மற்றும் அவரது உயிர்த்தெழுதல் என்பவை மற்ற இரு உண்மைகளாக உள்ளன (1 கொரி. 15:4). இந்த எடுத்துரைப்பானது[1] சிலுவையில் இயேசுவைப் பற்றிய கடைசி விவரங் களுடன் தொடங்கி, ஒரு புதுக்கல்லறையில் அவர் அடக்கம் பண்ணப் பட்டது பற்றிக் கூறி, அவரது உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய தொடக்கக் காட்சிகளுடன் முடிவடையும். இந்தப் படிப்பானது, கிறிஸ்து மரித்த வெள்ளிக்கிழமையின் முடிவு மணிநேரங்கள்; அவரது சரீரம் கல்லறைக்குள் இருந்த சனிக்கிழமை; அவர் மரித்தோரில் இருந்து உயிர்த்த ஞாயிற்றுக் கிழமையின் முதல் பகுதி ஆகியவற்றில் நடந்தவை பற்றிக் கூறிமுடிக்கும். இந்த மூன்று நாட்களும் வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமான நாட்களாக உள்ளன, ஏனெனில் அந்த [மூன்று] நாட்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள்தாம் நமது நம்பிக்கையின் இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியாக உள்ளன.

வெள்ளிக்கிழமையின் முடிவு: பெருந்துன்பத்தின் நேரம் (மத். 27:55-61; மாற். 15:40-47; லூக். 23:49-56அ; யோவா. 19:31-42)

உண்மை நிறைந்த பெண்கள்

நமது முந்திய பாடத்தில், நான்கு பெண்கள் "இயேசுவின் சிலுவை யினருகே நின்றுகொண்டிருந்ததை" நாம் கண்டோம்: அவர்கள், அவரது தாயார்; அவரது சகோதரி (அநேகமாக சலோமே); கிலெயோப்பாவின் மனைவி மரியாள்; மற்றும் மகதலேனா மரியாள் என்பவர்களாய் இருந்தனர் (யோவா. 19:25).[2] யோவான், கிறிஸ்துவின் தாயைக் காட்சியிலிருந்து அகற்றிக் கூட்டிச் சென்றபோது (யோவா. 19:27), மற்ற பெண்கள் கூட்டத் தின் முனைவரையிலும் நகர்ந்து சென்றனர். இந்தப் பாடம் தொடங்குகை யில், நாம் பின்வருமாறு வாசிக்கின்றோம்:

> மேலும், இயேசுவுக்கு ஊழியஞ்செய்யும்படி கலிலேயாவிலிருந்து அவரோடே வந்திருந்த அநேக ஸ்திரீகள் அங்கே தூரத்திலே நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குள்ளே மகதலேனா மரியாளும், யாக்கோபுக்கும் யோசேக்கும் தாயாகிய மரியாளும் [கிலேயோப்பாவின் மனைவு], செபெதேயுவின் குமாரருடைய தாயும் [சலோமே] இருந்தார்கள் (மத். 27:55, 56; மாற். 15:40, 41; லூக். 23:49ஐக் காணவும்).

கலிலேயாவில் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்திருந்த மதிப்பு வாய்ந்த இந்தப் பெண்கள் (மாற். 15:41; லூக். 8:2, 3ஐக் காணவும்), அவரது மரணத் தில் அவரைக் கைவிட்டுவிடவில்லை. அவர்கள் அவரது சிலுவையினருகில் கடைசியாக இருந்தவர்களாகவும், அவரது கல்லறையில் முதலாவதாக

இருந்தவர்களாகவும் ஆயினர். குறைந்தபட்சம் இருவர், அவரது மரணத்தை (மத். 27:55, 56; மாற். 15:40, 41), அவர் அடக்கம் பண்ணப்படுதல் (மத். 27:61; மாற். 15:47; லூக். 23:55), மற்றும் அவரது உயிர்த்தெழுதல் (மத். 28:1-10) ஆகியவற்றைக் கண்டனர்.

சீர்பொருத்தமற்ற தலைவர்கள்

இயேசு சுமார் 3:00 மணியளவில் மரித்தார் (மத். 27:45-50ஐக் காணவும்) - இது ஓய்வுநாள் தொடங்கவிருந்த சூரியன் மறைவுக்கு ஒரு சில மணிநேரம் முன்னதாக நடைபெற்றது. புதிய நாள் நெருங்குவதை எதிர்நோக்கிய நிலையில், "அந்த நாள் பெரிய ஓய்வுநாளுக்கு ஆயத்தநாளாயிருந்தபடியினால், உடல்கள் அந்த ஓய்வுநாளிலே சிலுவைகளில் இராதபடிக்கு, யூதர்கள் [யூதத்தலைவர்கள்] பிலாத்துவினிடத்தில் போய், அவர்களுடைய காலெலும்புகளை முறிக்கும்படிக்கும், உடல்களை எடுத்துப்போடும்படிக்கும் உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டார்கள்" (யோவா. 19:31). இந்த வசனம் நீண்ட ஒன்றாக, விளக்கம் தேவைப்படுவதாக உள்ளது:

"ஆயத்த நாள்." ஓய்வுநாளுக்கு முந்திய நாள் (அதாவது, நமது வெள்ளிக்கிழமைக்குச் சமமான ஆறாம் நாள்) என்பது ஓய்வுநாளுக்கு (அதாவது, நமது சனிக்கிழமைக்குச் சமமான ஏழாம் நாளுக்கு) ஆயத்தம் செய்யும் நாளாக இருந்தது.

"உடல்கள் அந்த ஓய்வுநாளிலே சிலுவைகளில் இராதபடிக்கு." நியாயப்பிரமாணம் பின்வருமாறு கூறிற்று:

> "கொலைசெய்யப்பட ஒருவன்மேல் சாவுக்குப் பாத்திரமான பாவம் உண்டாயிருக்க, அவனைக் கொலைசெய்யும்படி மரத்திலே தூக்கிப்போடுவாயானால், இரவிலே அவன் பிரேதம் மரத்திலே தொங்கலாகாது; அந்நாளிலேதானே அதை அடக்கம்பண்ண வேண்டும்; தூக்கிப்போடப்பட்டவன் தேவனால் சபிக்கப்பட்டவன்; ஆகையால் உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உனக்குச் சுதந்தரமாகக் கொடுக்கும் உன் தேசத்தைத் தீட்டுப்படுத்தாயாக" (உபா. 21:22, 23; யோசு. 8:29; 10:26, 27ஐக் காணவும்).

இவ்வசனப் பகுதியில், "மரத்திலே தூக்கிப்போடுதல்" என்பது அநேகமாக, யாரேனும் ஒருவரைக் கழுத்தில் ஒரு கயிற்றைக் கொண்டு தொங்கவிடுதல் அல்லது ஒரு கழுமரத்தில் யாரேனும் ஒருவரைக் குத்தித் தொங்கவிடுதல் என்பதற்கான குறிப்பாக இருக்கலாம், ஆனால் இவ்வசனப்பகுதியை யூதர்கள், சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களுக்கும் நடைமுறைப் படுத்தினார்கள் (கலா. 3:13ஐக் காணவும்). எனவே உபாகமம் 21ன்படி, கொல்கொதாவில் அந்த வெள்ளிக்கிழமையன்று மரித்தவர்களை, சூரியன் மறைவதற்கு முன்பாக அடக்கம் செய்ய வேண்டியிருந்தது.[3]

"அந்த நாள் பெரிய ஓய்வுநாளாயிருந்தபடியினாலே." மூலவசனத்தில் இது, "அந்த ஓய்வுநாள் பெரிய ஓய்வுநாளாயிருந்தது" என்றுள்ளது. NIV வேதாகமம் இந்தச் சொற்றொடரை "ஒரு விசேஷித்த ஓய்வுநாள்" என்று மொழிபெயர்க்கிறது. எல்லா ஓய்வுநாட்களுமே முக்கியமானவைகளாகவே

இருந்தன, ஆனால் பஸ்கா பண்டிகையின்போது வருகிற ஓய்வுநாளானது கூடுதலாக விசேஷமானதாக இருந்தது. மேலும், இந்தக் குறிப்பிட்ட ஓய்வு நாளானது ஒருவார காலம் நடைபெறவிருந்த புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையின் தொடக்க நாளாக இருந்தபடியால் கூடுதலாகத் தனிச்சிறப்புப் பெற்றிருந்தது.[4]

"பிலாத்துவினிடத்தில் போய், அவர்களுடைய காலெலும்புகளை முறிக்கும்படிக்கு உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டார்கள்." தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்/சிலுவையில் அறையப்பட்டவர் நாள்கணக்கில் துன்புற வேண்டும் என்பதையே ரோமர்கள் விரும்பித் தேர்ந்து கொண்டனர், ஆனால் சூழ்நிலைகளின் வற்புறுத்துதல் ஏற்படுகையில், குற்றவாளிகளின் கால்களை முறிப்பதன்மூலம் அவர்களின் மரணத்தைத் துரிதப்படுத்தவும் அவர்களால் [ரோமர்களால்] முடிந்தது. சிலுவையில் தொங்குகின்றவர்கள் மூச்சுவிடுவதற்குத் தங்கள் உடலை மேல்நோக்கித் தள்ள வேண்டியிருந்த படியால்,[5] அவர்களின் கால்கள் முறிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, அவர்கள் மூச்சுத் திணறுதலினால் விரைவிலேயே இறந்தார்கள்.

"உடல்களை எடுத்துப் போடும்படிக்கு." யூதத் தலைவர்கள் ரோமர் களிடத்தில், சிலுவையில் தொங்கியவர்களின் மரணத்தைத் துரிதப்படுத்தும் படி கேட்டுக்கொண்டது மட்டுமின்றி, உடல்களையும் ரோமர்கள் அப்புறப் படுத்தும்படி விரும்பினர். யூத உயரதிகார வர்க்கத்தினர், இறந்துபோன உடலைத் தொடுவதின் மூலம் தங்களைச் சடங்காச்சார ரீதியாக தீட்டுப் படுத்திக்கொள்ள மறுத்துவிட்டனர் (எண். 19:11). அடையாளமற்ற கல்லறையில் குற்றவாளிகளின் சடலங்கள் வீசியெறியப்படுவதற்கு ரோமர் கள் புதைக்கும் இடம் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை.

மீண்டும் ஒருமுறை, யூதத்தலைவர்கள் தங்கள் மாய்மாலத்தையும் சீர்பொருத்தமற்ற தன்மையையும் காண்பித்தனர். அவர்கள், "ஓய்வு நாளுக்கும் ஆண்டவராயிருந்தவரை" (மத். 12:8; மாற். 2:28) சிலுவையில் அறைவதற்குத் தயங்காதிருந்திருந்தனர், ஆனால் இப்போது அவர்கள் ஓய்வுநாளைத் தீட்டுப்படுத்துதல் குறித்துக் கவலை கொண்டிருந்தனர்.

மனச்சாட்சிக்குக் கட்டுப்பட்ட போர்ச்சேவகர்கள்

யூதர்களின் வேண்டுகோளைப் பிலாத்து அனுமதித்து, கல்வாரிக்கு உத்தரவுகளை அனுப்பினார். "அந்தப்படி போர்ச்சேவகர் வந்து, அவருடனேகூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்ட முந்தினவனுடைய காலெலும்புகளையும் மற்றவனுடைய காலெலும்புகளையும் முறித்தார் கள்" (யோவா. 19:32). இந்தப் பயங்கரமான பணிப்பொறுப்பானது ஒரு ஈட்டி அல்லது கனத்த சுத்தியலைக் கொண்டு செய்யப்பட்டது. "அவர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து, அவர் மரித்திருக்கிறதைக் கண்டு, அவருடைய காலெலும்புகளை முறிக்கவில்லை" (யோவா. 19:33).

கிறிஸ்து மரித்திருந்தார் என்று போர்ச்சேவகர்கள் வெறும் யூகம் செய்யவில்லை. அவர் மரித்திருந்தார் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, "போர்ச்சேவகரில் ஒருவன் ஈட்டியினாலே அவருடைய விலாவில் குத்தினான்" (யோவா. 19:34அ). இது இயேசுவுக்குத் தசையிழுப்பு

உண்டாகிறதா என்று காணும்படிக்குத் தோல்மீது இலேசாகக் குத்திய செயலாக மாத்திரம் இருக்கவில்லை. ஈட்டியானது அவரது விலாவில், மார்புக்கூட்டினுள் ஆழமாய் ஊடுருவிச் சென்றது, இதன் விளைவாக ஒரு கை நுழையக்கூடிய அளவுக்கு திகைக்கச் செய்யும் காயம் ஏற்பட்டது (யோவா. 20:25, 27). குற்றவாளியைச் சிலுவையில் இருந்து அகற்றுமுன்பு அவன் இறந்துபோனானா என்பதைத் தீர்மானித்தல் பற்றிப் போர்ச்சேவகர்கள் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியிருந்தபடியால், ஈட்டியானது அநேகமாக அவரது விலா எலும்புகளுக்கு இடையில் சென்று இருதயத்தை ஊடுருவும் வகையில் வலுவாய்க் குத்தப்பட்டிருக்கும்.[6] "சந்தேகத்தின் நிழல் எதற்கும் அப்பால், இயேசு மரித்திருந்தார் என்பதை உறுதிப்படுத்த, போர்ச்சேவகன் தனது சொந்த உயிரையே பணயமாக வைத்து நிச்சயித்துக் கொண்டான்."[7]

இயேசுவின் எலும்புகள் முறிக்கப்படவில்லை என்ற உண்மையானது பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனம் ஒன்றை நிறைவேற்றியது (யோவா. 19:36; சங். 34:20).[8] அதுபோன்றே அவரது விலா ஊடுருவப்பட்ட உண்மையும் ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றியது (யோவா. 19:37; சக. 12:10).

கிறிஸ்துவின் விலா திறக்கப்பட்டபோது, "உடனே இரத்தமும் தண்ணீரும் புறப்பட்டது" (யோவா. 19:34ஆ). சடலங்களிலிருந்து இரத்தம் வெளிவருவதில்லையாததால், இந்த நிகழ்வுக்கு மருத்துவக் காரணம் ஒன்றைக் கண்டறிய விளக்கவுரையாளர்கள் பிரயாசப்பட்டுள்ளனர். இந்த இரத்த நீர்மம் வெளியான நிகழ்ச்சியானது, இயேசு இருதயம் உடைந்ததால் (சிதைந்ததால்) மரித்தார் (சங். 69:20ஐக் காணவும்) என்று சுட்டிக் காண்பிக்கிறது என்பது மிகப் புகழ்பெற்ற விளக்கமாக உள்ளது.[9] பெரும்பாலான மருத்துவ விளக்கங்கள், இயேசு மரித்தபோது, அவரது உடலானது மரணத்தினால் உண்டாகும் சிதைவின் இயற்கையான செயல்முறையைத் தொடங்கிற்று என்பதின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளதே அவற்றின் குறைபாடாக உள்ளது. இருப்பினும், பேதுரு, பவுல் ஆகிய இருவருமே, கிறிஸ்துவின் மாம்சம் "அழிவைக் காணவில்லை" என்று வலியுறுத்தியுள்ளனர் (அப். 2:31; 13:37ஐக் காணவும்).

தொடக்க காலத்தில் இருந்த ஏவுதல் பெற்றிராத கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்கள், இரத்தம் மற்றும் தண்ணீர் ஆகியவற்றில் இரகசியமான/மாயாவாதமான அடையாளத்துவத்தைக் கண்டனர். இரத்தம் மற்றும் தண்ணீர் ஆகியவற்றில், "இயேசுவினிடமிருந்து வந்த" கர்த்தருடைய பந்தி மற்றும் ஞானஸ்நானம் ஆகியவற்றின் சடங்குகளைப் பலர் காண்கின்றனர். சிலர், யோவான் 19:34ஐ 1 யோவான் 5:6, 8 என்ற தெளிவற்ற வேத வசனப் பகுதியுடன் இணைக்கின்றனர்.[10] இருப்பினும், யோவான் 19:34ம் வசனத்தில் இவ்வகையான உருவக விளக்கத்தை நோக்கங் கொண்டுள்ளதற்குச் சுட்டிக்காண்பித்தல் எதுவும் இருப்பதில்லை.

நாம் அநேகமாக, இந்த இரத்தம் மற்றும் தண்ணீர் ஆகியவற்றை, நமது பாவங்களுக்காக இயேசு மரித்தார் என்பதின் இரகசியத்தினுடைய பகுதியாக மாத்திரம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் - அத்துடன் அதை விட்டுவிட வேண்டும். இரத்தம் மற்றும் தண்ணீர் விவரத்தை உறுதியாகப்

புரிந்துணர்ந்திருந்த யோவான், மனித அனுபவத்திற்கு நேரெதிராகச் சென்று, அவ்விவரத்தின் ஒப்பற்ற உறுதித்தன்மையைப் பற்றித் தமது சொந்த சாட்சியத்தைக் கூடுதலாகக் கூறினார் (யோவா. 19:35).

யோவானின் விரிவான சித்தரிப்பானது ஒரு நோக்கத்திற்குப் பயன் படுகிறது: இயேசு உண்மையிலேயே மரித்திருந்தார் என்று காண்பிப்பதற்கு - அதாவது, அவர் தமது சீஷர்களால் பிற்பாடு தெளிவிக்கப்படும் வகையில் மயக்கம் மாத்திரம் அடைந்திருக்கவில்லை.[11] *மருத்துவப் பத்திரிகையில் வெளியான கட்டுரையொன்று பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் முடிகிறது:*

> *இயேசுவின் விலாவில் அந்தக் காயத்தினால் அவர் துன்புறுத்தப் படுவதற்கு முன்பே அவர் இறந்திருந்தார் என்பதை வரலாற்று மற்றும் மருத்துவ ஆதாரத்தின் கனமானது சுட்டிக்காண்பிக்கிறது ... அதுபோலவே, சிலுவையில் இயேசு மரித்திருக்கவில்லை என்ற யூகத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த விளக்கங்கள் நவீன மருத்துவத்தில் வினோதமானவைகளாக உள்ளன.*[12]

தைரியமான பின்பற்றாளர்கள்

குற்றவாளிகள் மூவரும் இறந்துபோனார்கள் என்று போர்ச்சேவகர்கள் நிச்சயப்படுத்திக்கொண்ட பின்பு, அவர்களின் உடல்களை நேராய் நிற்கும் மரங்களில் இருந்து இறக்கி, சடங்கெதுவுமற்ற வகையில் தூக்கிப் போடு வதற்கு அவர்கள் தயாராயினர். இயேசுவின் சரீரத்தை எவரொருவரும் உரிமைகோராது இருந்திருந்தால் அதுவே அவருக்கும் முடிவாகியிருக்கும். இருப்பினும், யாரோ ஒருவர் - அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரல்ல, அவரது அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவரல்ல, ஆனால் "யூதருக்கு [யூதத் தலைவர்களுக்கு] ப் பயந்ததினால்" (யோவா. 19:38) அவருக்கு இரகசிய சீஷராயிருந்தவர்களில் ஒருவர் - அவரது உடலை உரிமைகோரினார். அவர், கிறிஸ்துவுக்கு மரணதண்டனை விதித்த ஆலோசனைச் சங்கத்தில் உறுப்பின ராக இருந்தார் (மாற். 15:43; லூக். 23:50) என்பது திகைப்புக்குரியதாக உள்ளது!

அவர் "அரிமத்தியா ஊர் யோசேப்பு" என்று அறியப்பட்டார் (மாற். 15:43; யோவா. 19:38; மத். 27:57ஐக் காணவும்). அரிமத்தியா என்பது யூதேயாவிலிருந்த ஒரு ஊராகும் (லூக். 23:51[13]*), ஒருவேளை இது எருசலேமுக்கு வடக்கில் சமாரியாவின் எல்லை அருகில் இருந்த ஒரு கிராமமாக இருக்கலாம்.*[14] *மத்தேயு, யோசேப்பை "ஒரு ஐசுவரியவான்" என்று விவரித்தார் (மத். 27:57). இவர் மூலமாக ஏசாயா 53:9ன் நிறைவேற்றம் வந்தது: "துன்மார்க்கரோடே [இரண்டு கள்ளர்களோடே] அவருக்குப் பிரேதக் குழியை நியமித்தார்கள்; ஆனாலும் அவர் மரித்தபோது ஐசுவரியவானோடே [யோசேப்போடே] இருந்தார்." யோசேப்பு நற்குணம் வாய்ந்த மனிதராயிருந்தார், மற்றும் "தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குக் காத்திருந்த" வராயிருந்தார் (லூக். 23:50, 51; மாற். 15:43ஐக் காணவும்). தமது ராஜ்யத்தை நிலைநாட்டவிருந்த மேசியாவை அவர் [யோசேப்பு] எதிர்நோக்கியிருந்தார், மற்றும் இயேசுவே, கிறிஸ்துவாகிய அந்த மேசியா என்று அவர் அடையாளம் கண்டுகொண்டார் (மத். 27:57; யோவா. 19:38).*

துரதிர்ஷ்டவசமாக, யோசேப்பு இயேசுவில் தாம் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை அறிக்கையிடுவதில் தைரியம் குறைந்திருந்தார். “கனம் பொருந்திய ஆலோசனைக்காரனாக” இருந்த வகையில் (மாற். 15:43) அவர் தமது விசுவாசத்தை அறிக்கையிடுதல் என்பது தமது பதவியை விலையாகக் கேட்கும் என்பதை அறிந்திருந்தார். அது அவரை யூத சமுதாயத்தினின்று முற்றிலுமாக விலக்கிப்போட்டும் விடும் (யோவா. 9:22[15]). லூக்கா சுவிசேஷத்தின்படி, சனதெரீன் சங்கத்தார் இயேசுவுக்குத் தீர்ப்பிட்டபோது, யோசேப்பு “யூதர்களுடைய ஆலோசனைக்கும் செய்கைக்கும் சம்மதியா”மல் இருந்தார் (லூக். 23:51)[16] - ஆனால் இவர் கர்த்தரைத் தற்காத்து வாதிடவும் இல்லை என்பதாகக் காணப்படுகிறது.

இயேசுவின் உடலானது “மறைவான மற்றும் சபிக்கப்பட்ட குழியொன்றுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும்”[17] என்பதை யோசேப்பு உய்த்துணர்ந்தபோது, இவர் “வந்து, பிலாத்துவினிடத்தில் துணிந்துபோய்” (மாற். 15:43ஆ). எல்லாவற்றையும் பணயம் வைத்து, இவர், “இயேசுவின் சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோகும்படி” உத்தரவு கேட்டார் (யோவா. 19:38ஆ).

யூத உயர்நீதிமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரிடமிருந்து இந்த வேண்டுகோள் வரப்பெற்றதில் பிலாத்து அநேகமாக வியப்படைந்திருக்கலாம். இயேசு ஏற்கனவே இறந்துபோயிருந்தார் என்பதை அறிந்தபோது, அவர் வியப்புற்றார் (மாற். 15:44அ). இயேசு இறந்துபோயிருந்தார் என்பதை, பொறுப்பேற்றிருந்த நூற்றுக்கு அதிபதி உறுதிப்படுத்தியபோது, பிலாத்து “[இயேசுவின்] சரீரத்தை யோசேப்பினிடத்தில் கொடுத்தான்” (மாற். 15:44ஆ, 45; மத். 27:58ஆ; யோவா. 19:38இ-ஐக் காணவும்).

யோசேப்பு பிலாத்துவிடத்திலிருந்து அனுமதியைப் பெற்ற வேளையில், சூரியன் மறைவு (ஓய்வுநாள் தொடங்குதல்) விரைவாக நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது (மத். 27:57அ; மாற். 15:42; லூக். 23:54). யோசேப்பு விரைவாகச் செயல்பட வேண்டியதாயிருந்தது. அவன் போய், “மெல்லிய துப்பட்டியை வாங்கிக்கொண்டுவந்து” (மாற். 15:46) இருக்கையில், ஆலோசனைச் சங்கத்தின் இன்னொரு உறுப்பினரும் (யோவா. 7:50ஐக் காணவும்), இரகசிய விசுவாசியுமான நிக்கொதேமு என்பவர், தேவைப் பட்ட பரிமள வர்க்கங்களைச் சேகரித்தார் (யோவா. 19:39ஐக் காணவும்). நாம் நிக்கொதேமுவை யோவான் 3:1-21; 7:50-52ல் எதிர்கொண்டிருந் தோம்.[18] இவ்விருவரும் இயேசுவை அன்புடன் அடக்கம் செய்தனர் என்பதில் ஒரு எதிர்மறைக் குறிப்பு உள்ளது. “சீஷர்களாயிருப்பதற்கு அஞ்சாதிருந்தவர்கள் கர்த்தருடைய சரீரத்தை கேட்பதற்கு அஞ்சினர் என்பது வினோதமாக உள்ளது, இருப்பினும் சீஷராயிருப்பதற்கு அஞ்சிய வர் அவ்வாறு கேட்க அஞ்சாதிருந்தது அதை விட வினோதமாக உள்ளது.”[19]

கிறிஸ்துவின் கரங்கள் மற்றும் பாதங்களில் இருந்து கொடூரமான ஆணிகளை நீக்கிப்போட்டு,[20] யோசேப்பு அவரது சரீரத்தைச் சிலுவையி லிருந்து இறக்கி, அதைத் துய்யதான மெல்லிய துப்பட்டியிலே சுற்றினார் (மத். 27:59; மாற். 15:46; லூக். 23:53அ). பின்பு அவர் “இயேசுவின் சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனான்” (யோவா. 19:38).

கொல்கொதாவுக்கு அருகில், "ஒரு தோட்டமும், அந்தத் தோட்டத்தில் ஒருக்காலும் ஒருவனும் வைக்கப்பட்டிராத[21] ஒரு புதிய கல்லறையும்[22] இருந்தது" (யோவா. 19:41). இது யோசேப்பு, "கன்மலையில் வெட்டியிருந்த தன்னுடைய புதிய கல்லறை"[23]யாக இருந்தது (மத். 27:60).[24] யோசேப்பும் நிக்கொதேமுவும் அதிகமாக நேரம் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதாலும், "அந்தக் கல்லறை சமீபமாயிருந்தபடியினாலும்" (யோவா. 19:42), அவர்கள் இயேசுவின் உடலை அங்கே எடுத்துச் செல்ல முடிவுசெய்தனர்.[25] கிறிஸ்துவின் உடல் அங்கே எடுத்துச் செல்லப்படுகையில், சிலுவையின் அருகில் நின்றிருந்த பெண்களில் இருவர் பின்தொடர்ந்தனர் (லூக். 23:55; மத். 27:61).

ஆலோசனைச் சங்க உறுப்பினர்கள் இயேசுவின் உடலைக் கல்லறையில் வைத்து (மத். 27:60; மாற். 15:46; லூக். 23:53; யோவா. 19:42) சடங்காச்சாரமான தயாரிப்புப் பணிகளைத் தொடங்கினர். அவர்கள் அவ்வாறு செய்துகொண்டிருக்கையில், அவர்கள் "யூதர்கள் அடக்கம்பண்ணும் முறைமையின்படியே" செய்தனர் (யோவா. 19:40ஆ); (எகிப்தியர்களுடையது போன்ற) சில கலாச்சாரங்களில் செய்யப்படுவது போல், அவர்கள் அந்த உடலின் உள்ளுறுப்புக்களை நீக்கிப்போடவில்லை.

யூதப் பழக்கத்தின்படி, அவர்கள் முதலில் உடலைக் கழுவி, உலர்ந்த இரத்தம், எச்சில், அழுக்கு மற்றும் சிராய்களை நீக்கச் செய்திருப்பார்கள். பின்பு அந்த உடலானது "சுகந்தவர்க்கங்களுடனே சீலைகளில்" சுற்றிக் கட்டப்பட்டது (யோவா. 19:40அ). முகம் தவிர உடல் முழுவதும் மூடும்படி துணிப்பட்டிகள்[26] உடலைச் சுற்றிக் கட்டப்பட்டன (யோவா. 11:44ஐக் காணவும்). பின்பு சுகந்தவர்க்கத்தின் ஒரு அடுக்கு அந்தத் துணியில் தேய்க்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து இன்னொரு அடுக்கு துணி, இன்னொரு அடுக்கு சுகந்தவர்க்கம் இவ்வாறு மாற்றி மாற்றி செய்யப்பட்டது. இதைச் செய்வதற்காக நிக்கொதேமு, வெள்ளைப்போளமும் கரியபோளமும் கலந்து ஏறக்குறைய நூறு இராத்தல் கொண்டுவந்திருந்தார் (யோவா. 19:39).[27]

இயேசுவின் உடலை ஆயத்தம் செய்வதில் இவ்விரு மனிதர்களும் அவசர அவசரமாய் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அவர்கள் தங்களைச் சடங்காச்சார ரீதியாகத் தீட்டுப்படுத்திக்கொண்டனர் (எண். 19:11). இது அவர்களைப் புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையின் எஞ்சிய வைபவங்களில் கலந்துகொள்ளத் தகுதியற்றவர்களாக்கிற்று, ஆனால் இது அவர்களுக்குப் பிரதான அக்கறையாக இருக்கவில்லை.

யோசேப்பும் நிக்கொதேமுவும் தாங்கள் பெற்றிருந்த நேரத்திற்குள் தங்களால் செய்ய முடிந்ததைச் சிறப்பாகச் செய்தபோது, அவர்கள் இயேசுவின் முகத்தில் ஒரு சிறிய துணியைச் சுற்றினர் (யோவா. 20:7; 11:44ஐக் காணவும்). பின்பு, இருட்டும் நேரம் நெருங்குகையில், யோசேப்பு "கல்லறையின் வாசலில் ஒரு பெரிய கல்லை - 'மிகவும் பெரிய' ஒரு கல்லை[28] - புரட்டி வைத்துப் போனார்" (மத். 27:60ஆ; மாற். 16:4).[29]

திருப்தியடையாத பெண்கள்

இந்த மனிதர்கள் அநேகமாகத் தாங்கள் அறியாத வகையில் பார்வை யாளர்களைக் கொண்டிருந்தனர். கொல்கொதாவில் இருந்து இவர்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்திருந்த இரு பெண்கள், ஒருவேளை அருகில் உள்ள ஒரு சிறுகுன்றில், "கல்லறைக்கு எதிராக உட்கார்ந்திருந்தனர்": மகதலேனா மரியாளும் யாக்கோபு, யோசே ஆகியோரின் தாயான மரியாளும் (மத். 27:61; மாற். 15:40, 47ஐக் காணவும்).[30] யோசேப்பு மற்றும் நிக்கொதேமு ஆகியோரின் துரிதமான முயற்சிகளை அந்தப் பெண்கள் கவனித்திருந்தனர் (லூக். 23:55), ஆனால் அம்முயற்சிகள் அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் திருப்தியடையச் செய்யாது இருந்தன. அவர்கள் தோட்டத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு, தாங்கள் தங்கியிருந்த இடத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று, "கந்தவர்க்கங்களையும் பரிமளதைலங்களையும் ஆயத்தம்பண்ணி [னார் கள்]" (லூக். 23:56அ). அவர்கள், கர்த்தரின் சரீரத்தை அபிஷேகிக்கும் பணிப்பொறுப்பை நிறைவு செய்யும்படிக்கு ஓய்வுநாளுக்குப் பின்பு கல்லறைக்குத் திரும்பி வர நோக்கங் கொண்டிருந்தனர் (லூக். 23:56ஆ; மாற். 16:1ஐக் காணவும்).

சனிக்கிழமை: மனக்கலக்கத்திற்கான வேளை (மத். 27:62-66; லூக். 23:56ஆ; யோவா. 20:19அ)

செயலற்ற நண்பர்கள்

ஓய்வுநாளன்று அந்தப் பெண்கள் "கற்பனையின்படியே ... ஓய்ந்திருந் தார்கள்" (லூக். 23:56ஆ). கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றியவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அது, முற்றிலுமாக மனக்கலக்கத்தின் நாளாக, "யூதர்களுக்குப் பயந்ததினால்" பூட்டியிருந்த கதவுகளுக்குப் பின்னால் (யோவா. 20:19) "துக்கத்திலும் அழுகையிலும்" செலவிடப்பட்ட நாளாக இருந்தது (மாற். 16:10). அவர்களின் நம்பிக்கைகள், "யோசேப்பின் கல்லறையில் இயேசு வுடனே கூடப் புதைக்கப்பட்டிருந்தன."[31] "அவர்களுடைய துக்கம் ஒரு இரட்டைத் துக்கமாக இருந்தது. அவர்கள் தாங்கள் உண்மையிலேயே அன்புகூர்ந்திருந்த தங்கள் மிகச் சிறந்த நண்பர் துன்பகரமாகப் புறக்கணிக் கப்பட்டு மரணம் அடைந்ததினால் துக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் இதைக் காட்டிலும் அதிகமாக, அவர்களின் விசுவாசம் என்பது கிரகணமாக/ மறைக்கப்பட்டதாக இருந்தது என்பதினால் அவர்கள் திகைப்புற்று இருந்தனர்."[32] கிறிஸ்து முன்னுரைத்திருந்தபடியே, அவர்கள் மேய்ப் பனில்லாத ஆடுகளைப் போலாயினர் (மத். 26:31; மாற். 14:27).

செயல்பட்ட விரோதிகள்

இயேசுவின் சீஷர்கள் அந்த ஓய்வுநாளை ஒன்றும் செய்யாது செலவிட்டிருக்கலாம், ஆனால் அவரது விரோதிகள் அவ்வாறு இருக்க வில்லை. "ஆயத்தநாளுக்குப் பின்னான மறுநாளிலே பிரதான ஆசாரியரும் பரிசேயரும் பிலாத்துவினிடத்தில் கூடிவந்து" (மத். 27:62).[33] இந்தக் கூட்டமானது அநேகமாக சூரியன் மறைந்தவுடன், ஓய்வுநாளின்

தொடக்கத்தில் நடைபெற்றிருக்கலாம். ஆலோசனைச் சங்க உறுப்பினர்கள், ஒரு இரவு வேளையிலாவது இயேசுவின் கல்லறையைக் காவல் இல்லாது விட்டிருந்தனர் என்பது பொருத்தமற்றதாக உள்ளது.

பிலாத்துவினிடத்தில் யூதத் தலைவர்கள், "ஆண்டவனே, அந்த எத்தன் உயிரோடிருக்கும்போது, மூன்றுநாளைக்குப்பின் எழுந்திருப்பேன் என்று சொன்னது எங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கிறது" என்று கூறினர் (மத். 27:63). அவர்களின் கூற்று குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. இயேசு தமது சீஷர் களிடத்தில், தாம் மரித்தோரில் இருந்து உயிர்ப்பிக்கப்படுவதாகத் தெளிவாகக் கூறியிருந்தார் (மத். 16:21; 17:22, 23; லூக். 18:31-33) - ஆனால் அதை அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கவில்லை (மாற். 9:9, 10). இதற்கு மறுபுறத்தில், அவர் (தமது விரோதிகள் உட்பட) பொதுமக்களிடம் தமது உயிர்த்தெழுதல் பற்றி மறைவான சொற்றொடர்களில் பேசியிருந்தார் (மத். 12:39, 40; 16:4; யோவா. 2:19-21; 10:17, 18) - ஆனால் யூதத் தலைவர்கள் நிச்சயமாகவே அந்தச் செய்தியைப் பெற்றிருந்தனர்![34] அவர்கள் இயேசுவின் வார்த்தைகளை நம்பாதிருப்பினும், குறைந்தபட்சம் அவர்கள், அவர் "மூன்று நாட்களுக்குப் பின்பு" தாம் "மீண்டுமாக உயிர்த்தெழுவதாக" போதித்திருந்ததைப் புரிந்துகொண்டிருந்தனர்.

ஆகையால் அவர்கள் ஆளுநரிடம் பின்வருமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தனர்: "ஆகையால், அவனுடைய சீஷர்கள் இராத்திரியிலே வந்து, அவனைக் களவாய்க் கொண்டுபோய், 'மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தானென்று' ஜனங்களுக்குச் சொல்லாதபடிக்கும், முந்தின எத்தைப் பார்க்கிலும் பிந்தின எத்து கொடிதாகாதபடிக்கும், நீர் மூன்றுநாள்வரைக்கும்[35] கல்லறையைப் பத்திரப்படுத்தும்படி கட்டளையிடவேண்டும்" (மத். 27:64). ஆலோசனைச் சங்க உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கு ஏற்புடைய வேளையில் வஞ்சகமான முறைகளைப் பயன்படுத்தத் தயங்காதிருந்தபடியால் (மத். 26:59), இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தால் அவர்களும் அதையே செய்வார்கள் என்று அவர்கள் யூகித்துக் கொண்டனர். (நம்மில் பெரும் பான்மையானவர்கள் நாம் நினைக்கின்றபடியே மற்றவர்களும் நினைக் கின்றனர் என்று யூகிக்கின்றோம்.)

பிலாத்து, ''உங்களுக்குக் காவல்சேவகர் உண்டே'' என்று பதில் அளித்தார் (மத். 27:65அ). ஆளுநர், "உங்களிடம் ஏற்கனவே தேவாலயத்துக் காவல்சேவகர் இருக்கின்றார்களே; அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங் கள்" என்று கூறியதாகச் சிலர் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். இருப்பினும் வரிசையாக நடந்த நிகழ்ச்சிகள், பிலாத்து அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய ஒப்புக்கொண்டு ரோமக்காவல் சேவகரை அளித்தார் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றன.[36] இவ்வாறு செய்ததினால், அவர் "போய், உங்களால் கூடியமட்டும் பத்திரப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்" என்று அவர்களிடத்தில் கூறினார் (மத். 27:65ஆ).

ஆசாரியர்கள் "போய் கல்லுக்கு முத்திரைபோட்டு, காவல்வைத்து கல்லறையைப் பத்திரப்படுத்தினார்கள்'' (மத். 27:66) - அதாவது, அவர்களால் முடிந்த அளவுக்கு அதைப் பத்திரப்படுத்தினர். முதலாவது, அவர்கள் இயேசுவின் சரீரம் அந்தக் கல்லறையில் இருந்ததைச் சந்தேகத்

திற்கு இடமின்றி நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டனர்.[37] பின்பு அவர்கள் [கல்லறையை மூடியிருந்த] கல்லை அதனிடத்தில் திரும்ப வைத்து அதன்மீது "முத்திரை போட் [டனர்]" (மத். 27:66அ). இது அந்தக் கல்லைச் சுற்றிலும் வைக்கப்பட்ட முத்திரை மெழுகாகவோ அல்லது களிமண்ணாகவோ இருக்கலாம், அல்லது கல்லின் குறுக்காக இழுத்துக்கட்டப்பட்டு பின்பு பாறையின் இருபுறத்திலும் முடிச்சிடப்பட்ட ஒரு கயிறாக இருக்கலாம். சிதைத்தலைத் தடுத்தல் என்பதே முத்திரையிடுதலின் நோக்கமாக இருந்தது; இதை மீறுதலுக்கு மரணம் என்பதே தண்டனையாக இருக்கும்.[38] கடைசியில், ரோமக் காவல் சேவகர்கள் கல்லறையைச் சுற்றிலும் காவல் காக்கும்படி வைக்கப்பட்டனர் (மத். 27:66ஆ).[39] பின்பு அந்தத் தலைவர்கள், மூன்று நாட்களுக்குப் பின்பு இயேசுவின் பிரேதத்தைக் காட்சிப்படுத்தி, "தொந்தரவான, ஆனால் குறுகிய காலமே இருந்த கிறிஸ்தவ இயக்கம்" என்று தாங்கள் நினைத்த செயலுக்கு மரண அடி கொடுக்கலாம் என்ற திருப்தியுடன் அவ்விடம் விட்டுச் சென்றிருப்பார்கள்.

ஞாயிற்றுக்கிழமையின் முதல் பாகம்: அவிசுவாசத்தின் வேளை (மத். 28:1-8; மாற். 16:1-9; லூக். 24:1-11)

ஓய்வுநாளானது ஒரு பெருமூச்சுடன் முடிவுற்றது; வாரத்தின் முதல் நாளானது ஒரு பாடலுடன் தொடங்கிற்று. இருப்பினும், சீஷர்கள் மனக்கலக்கத்திலிருந்து அகமகிழ்வுக்கு நகர்ந்து செல்ல நேரம் ஆயிற்று. நாம் காணப்போகின்றபடி, மரித்தோரிலிருந்து இயேசு உண்மையிலேயே உயிர்த்தெழுந்தார் என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொள்வதில் அவரது பின்பற்றாளர்கள் ஒரு கடினமான வேளையைக் கொண்டிருந்தனர்.

அற்புதம்

"எல்லா அற்புதங்களை விடவும் மிகப்பெரிய அற்புதமான உயிர்த் தெழுதலை சுவிசேஷ எழுத்தாளர்களில் எவரும் நேரடியாக விவரிக்க வில்லை ... அந்த மகாப் பரிசுத்த காட்சியின்மீது திரையொன்று இழுக்கப் பட்டுள்ளது."[40] இயேசு "வாரத்தின் முதலாம்நாள் அதிகாலையில்" உயிர்த் தெழுந்தார் என்று மாத்திரமே நாம் வாசிக்கின்றோம் (மாற். 16:9).[41] உயிர்த் தெழுதல் சூரிய உதயத்திற்கு முன்பே நடைபெற்றது என்று மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படுகிறது (யோவா. 20:1). கிறிஸ்து, முதல் நாளின் தொடக்கத் திற்கு (சூரியன் மறைவுக்கு) ப் பின்பும், அடுத்த நாள் காலை சூரிய உதயத்திற்கு முன்பும் ஆன இரு வேளைகளுக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு பொழுதில் உயிர்த்தெழுந்தார்.[42]

இயேசு மரித்தபோது, அவரது ஆவியானது பாதாள [காணப்படாத] உலகத்திற்குச் சென்றது (லூக். 23:43;[43] அப். 2:27, 31) மற்றும் அவரது சரீரம் கல்லறையில் வைக்கப்பட்டது. இரவில் ஏதோ ஒரு வேளையில் அவரது உடல் மறுரூபமடைந்தது,[44] மற்றும் அவரது ஆவி அதற்குள் [உடலுக்குள்] திரும்பி வந்தது. "ஆவியானது வெள்ளிக்கிழமை மாலை 3.00 மணிக்கு

பிதாவினிடத்தில் நம்பிக்கையுடன் ஒப்புவிக்கப்பட்டது ... பின்பு அது அவரது மரித்த உடலுக்குள் மறுபடியும் பிரவேசித்து அதை மீண்டும் இயக்குவித்தது."[45] அவர் "மீண்டும் மரியாதிருக்கும்படி" (ரோமர் 6:9) கல்லறையின் மூடல்களைப் புறம்பே தள்ளிவிட்டு[46] "மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார்" (அப். 10:41).[47] விவரிக்க இயலாத இந்தக் காட்சியை விவரிப்பதற்கு, பீட்டர் மார்ஷல் அவர்கள் பின்வரும் கற்பனைக் கவிதையைப் பயன்படுத்தினார்:

> *... சூரியன் மறைவு மற்றும் சூரிய உதயம் ஆகிய இரண்டிற்கும் நடுவில்*
> *கொடுக்கப்பட்ட ஒரு வேளையில் திடீரென்று,*
> *அரிமத்தியாவூர் யோசேப்புக்குச் சொந்தமான அந்தப் புதிய*
> *கல்லறையில், காணப்படாத சக்திகளின் கலகலப்பு இருந்தது ...*
> *தோட்டத்தினூடே அசைவாடிய தேவனுடைய மூச்சொலி போன்ற*
> *சலசலப்பு இருந்தது.*
> *குளிர்ந்த கற்பலகைமீது அவர்கள் கிடத்தியிருந்த இறந்த உடலினுள்*
> *பலத்த அளவிட முடியாத ஜீவனானது, திரும்பவும்*
> *சுவாசித்திருந்தது;*
> *இறந்து கிடந்த இயேசு என்ற மனிதர் உயிர்த்தெழுந்தார்*
> *சவத்துணிகளை விட்டு வெளியே வந்திருந்தார்,*
> *கல்லறையின் முகப்பிற்கு நடந்து சென்றிருந்தார்,*
> *தமது காயப்பட்ட பாதத்தின்மீது சற்று நேரம் அலைவசைந்து*
> *பின்பு நின்றிருந்தார்,*
> *எப்போதும் உயிருள்ளவராயிருக்கும்படி பனிமூடிய*
> *தோட்டத்திலிருந்து வெளியேறி நடந்து சென்றிருந்தார்.[48]*

செய்தியாளர்

உயிர்த்தெழுதல் நடைபெற்றுச் சற்று நேரத்திற்குப் பின்பு, இன்னும் இராவேளையாக இருக்கும் போதே (மத். 28:1; யோவா. 20:1), "பூமி மிகவும் அதிரும்படி கர்த்தருடைய தூதன் வானத்திலிருந்திறங்கிவந்து [கல்லறையின்] வாசலிலிருந்த கல்லைப் புரட்டித்தள்ளி அதின்மேல் உட்கார்ந்தான்" (மத். 28:2). அவன் இயேசுவை கல்லறைக்கு வெளியே செல்ல அனுமதிக்கும்படி கல்லைப் புரட்டித் தள்ளவில்லை[49] - அவர் ஏற்கனவே வெளியே சென்றிருந்தார் - ஆனால் கல்லறை வெறுமையாயிருந்தது என்று மற்றவர்கள் உள்ளே சென்று காண வேண்டும் என்பதற்காகவே அவ்வாறு செய்தான். ஒருவேளை அந்தக் கல்லை வேறு எவரும் திரும்பவும் மூடிவிடாதபடிக்கு அதன்மேல் அந்தத் தூதன் உட்கார்ந்திருக்கலாம்.

தூதனுடைய தோற்றமானது, "மின்னலைப் போலவும், அவனுடைய வஸ்திரம் உறைந்த மழையைப் போல வெண்மையாகவும் இருந்தது" (மத். 28:3). காவல் சேவகர்கள் அவனைக் கண்டபோது, அவர்கள் "பயந்ததினால் திடுக்கிட்டுச் செத்தவர்கள்போலானார்கள்" (மத். 28:4). அவர்கள் பயத்தினால் அசைவற்றுக்கிடந்தனர். அவர்கள் மீண்டும் பழைய நிலைக்கு வந்தபோது, அவர்கள் அநேகமாகத் தோட்டத்தில் இருந்து தலைதெறிக்க ஓடி, தங்களுக்கும் வானகத்திலிருந்து வந்திருந்த அந்தப் பார்வையாளருக்கும் இடையில் சற்று இடைவெளி இருக்கும்படி செய்திருக்க

வேண்டும். வெறுமையான கல்லறையைக் காவல் காப்பதில் ஒன்றும் பயன் இல்லையே![50]

செய்தி

வெறுமையான கல்லறை பார்வையாளர்களுக்குத் தயாராக இருந்தது. தொடர்ந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகளின் வரிசைமுறைமை பற்றி நாம் நிச்சயமாக எதுவும் கூற இயலாது; இந்தப் பாடத்திலும் இதற்கு அடுத்த பாடத்திலும் உள்ள வரிசைமுறைமை ஏற்பாடானது விஷயங்களை ஒருங்கமைக்கும் ஒரு வழிமுறையாக உள்ளது. மிகச் சரியான வரிசைமுறைமை என்பது சார்பளவில் முக்கியத்துவமற்றதாக உள்ளது. இயேசு மரித்தோரில் இருந்து எழுந்தார் - மற்றும் அதை அவர் நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்குத் தரிசனம் கொடுத்ததினால் நிரூபித்தார் என்பதே முக்கியமானதாக உள்ளது.

"ஓய்வுநாள் முடிந்து,[51] வாரத்தின் முதலாம் நாள் விடிந்து வருகையில்" மகதலேனா மரியாளும் மற்ற யோசேப்பு, யாக்கோபு ஆகியோரின் தாயாகிய மரியாளும் - இவ்விருவரும், யோசேப்பு மற்றும் நிக்கொதேமு ஆகியோரின் அடக்க முயற்சிகளைக் கவனித்திருந்தவர்கள் - கல்லறையை நோக்கிச் சென்றனர் (மத். 28:1). அவர்களுடன் சலோமே என்பவளும் யோவன்னாளும்[52] இருந்தனர், மற்றும் பிறபெண்களும் இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் இயேசுவின் சரீரத்தை அபிஷேகம் செய்தலை நிறைவு செய்வதற் காக பரிமள வர்க்கங்களைக் கொண்டு வந்திருந்தனர் (மாற். 16:1; லூக். 24:10).[53]

அவர்கள் தோட்டத்தை நெருங்குகையில், "கல்லறையின் வாசலி லிருக்கிற கல்லை நமக்காக எவன் புரட்டித் தள்ளுவான்?" என்று வினவிக் கொண்டனர் (மாற். 16:3). அவர்கள் தேவையின்றிக் கவலைப்பட்டனர். அவர்கள் அங்கு வந்து சேர்ந்தபோது, "கல்லறையை அடைத்திருந்த கல் புரட்டித் தள்ளப்பட்டிருக்கிறதைக் கண் [டனர்]" (லூக். 24:2). அவர்கள் கல்லறைக்குள் நுழைந்து, இயேசுவின் சரீரம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இராததைக் கண்டு கலக்கம் அடைந்தனர் (லூக். 24:3, 4).[54]

பின்பு, எதிர்பாராத வகையில், "பிரகாசமுள்ள வஸ்திரந்தரித்த இரண்டு பேர் அவர்கள் அருகே நின்றார்கள்" (லூக். 24:4).[55] பெண்கள் அவர்களைக் கண்டபோது, "பயப்பட்டுத் தலைகவிழ்ந்து தரையை நோக்கி [நின்றனர்]" (லூக். 24:5அ). அந்த "மனிதர்களில்" ஒருவரான தூதன், கல்லறையின் கல்லைப் புரட்டித் தள்ளியிருந்தவராவார் (மத். 28:2, 5). அவர் அப்பெண்களிடத்தில் பின்வருமாறு கூறினார்:

> *நீங்கள் பயப்படாதிருங்கள்; சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள் என்று அறிவேன் (மத். 28:5).*
>
> *உயிரோடிருக்கிறவரை நீங்கள் மரித்தோரிடத்தில் தேடுகிறதென்ன? (லூக். 24:5ஆ).*
>
> *அவர் இங்கே இல்லை; தாம் சொன்னபடியே[56] உயிர்த்தெழுந்தார் (மத். 28:6அ).*

மனுஷகுமாரன் பாவிகளான மனுஷர் கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப் படவும், சிலுவையில் அறையப்படவும், மூன்றாம் நாளில் எழுந்திருக்க வும் வேண்டுமென்பதாக அவர் கலிலேயாவிலிருந்த காலத்தில் உங்களுக்குச் சொன்னதை நினைவுகூருங்கள் (லூக். 24:7).

கர்த்தரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள்; சீக்கிரமாய்ப் போய், அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார் என்று அவருடைய சீஷர்களுக்கு [மற்றும் பேதுருவுக்கு] ச் சொல்லுங்கள்; அவர் உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போகிறார்; அங்கே அவரைக் காண்பீர்கள்;[57] இதோ உங்களுக்குச் சொன்னேன் (மத். 28:6ஆ, 7; மாற். 16:7ஐக் காணவும்).

அப்பொழுது அந்தப் பெண்கள் இயேசுவின் வாக்குத்தத்தத்தை நினைவுகூர்ந்து (லூக். 24:8) "பயத்தோடும் மகா சந்தோஷத்தோடும் கல்லறையை விட்டுச் சீக்கிரமாய்ப் புறப்பட்டு, அவருடைய சீஷர்களுக்கு அறிவிக்க ஓடினார்கள்" (மத். 28:8).[58] வழியில் அவர்கள், "ஒருவருக்கும் ஒன்றும் சொல்லாமற் போனார்கள்" (மாற். 16:8),[59] ஆனால் அப்போஸ்தலர் கள் தங்கியிருந்த இடத்தை அடைந்தபோது, அவர்கள் "இந்த சங்கதி களெல்லாவற்றையும் பதினொருவருக்கும்[60] மற்றெல்லாருக்கும் அறிவித் தார்கள்" (லூக். 24:9; வ. 22, 23ஐக் காணவும்).

அந்தப் பெண்கள், பரலோகத்துச் செய்தியாளர்களைப் பற்றியும், நம்பிக்கையின் செய்தியைப் பற்றியும் கூறுகையில் அவர்களின் குரலில் இருந்த உணர்வெழுச்சியைக் கற்பனை செய்தல் கடினமானதாக இருப்ப தில்லை. ஆனால் அவர்களின் வார்த்தைகள் அப்போஸ்தலர்களுக்கு "வீண் பேச்சாகத் தோன்றினதினால், அவர்கள் இவர்களை நம்பவில்லை" (லூக். 24:10, 11) என்பது கவலைக்குரியதாக இருந்தது.[61] அவர்கள் நம்பி இணங்கு வதற்கு முன் அதிக ஆதாரம் தேவைப்பட்டது - அது விரைவில் வரும்.

முடிவுரை

பெண்கள் அறிவித்ததை அப்போஸ்தலர்கள் "நம்பாதிருப்பார்கள்." இயேசுவின் மரணவேளையில், அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுவார் என்று ஒருவராகிலும் நம்பியிருக்கவில்லை. அவரை அடக்கம் செய்தவர்கள் அதை நம்பவில்லை. மூடிய கதவுகளுக்குப் பின்னிருந்த அவரது சீஷர்கள் அதை நம்பவில்லை. அவரது உடலை அபிஷேகம் செய்ய வந்த பெண்கள் அதை நம்பவில்ல. நிச்சயமாக அவரது விரோதிகள் அதை நம்பவில்லை. H. I. ஹெஸ்டர் அவர்கள், "உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தர் தாம் மீண்டும் உயிரோடிருப்பதைத் தமது சீஷர்கள் நம்பி இணங்கச் செய்தல் என்பதே அவரது முதல் மாபெரும் பணிப்பொறுப்பாக இருந்தது"[62] என்று எழுதினார். இந்தப் பணிப்பொறுப்பை அவர் எவ்வாறு நிறைவேற்றினார் என்பதை நாம், இந்தப் பாடத்தின் இரண்டாம் பகுதியில் காண்போம்.

குறிப்புகள்

[1]இது இரு பகுதிப் பாடத்தின் முதல் பகுதியாக உள்ளது. நேரம் ஒரு காரணியாக இருந்தால், இந்தப் பாடமும் இதற்கு அடுத்த பாடமும் ஒரே எடுத்துரைப்பில் தரப்படும்படி சுருக்கப்படலாம். [2]இப்புத்தகத்தில் காணப்படும் "ரோமச் சிலுவையில் ஆறுமணி நேரங்கள்" என்ற பாடத்தில் உள்ள கலந்துரையாடலையும், "சிலுவையின் அருகில் பெண்கள்'' என்ற துணைப்பாடத்தையும் காணவும். [3]ஓய்வுநாளில் சிலுவையில் உடல்களை விட்டுவைத்தல் என்பது ஓய்வுநாளையே தீட்டுப்படுத்தி விடும் என்று கூறிய ஏவுதல் பெற்றிராத சட்டத்தை/பாரம்பரியத்தை யூதர்கள் கொண்டிருந்தனர் என்றும் பல எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றனர். [4]வேறொரு இடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டபடி, ஒரு நாள் பஸ்கா பண்டிகையை உடனடியாகத் தொடர்ந்து புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையான ஏழு நாட்கள் தொடர்ந்து வந்தது. புதிய ஏற்பாட்டுக் காலகட்டத்தில், இவ்விரு பண்டிகைகளும் ஒன்றுகலந்து பஸ்கா மற்றும் புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகை என்று அறியப்பட்டிருந்தன. "பெரிய ஓய்வுநாள்" என்ற சொற்றொடரின் மீதான மற்ற கலந்துரையாடலுக்கு இப்புத்தகத்தில் இனிவரும் "இயேசு எந்த நாளில் மரித்தார்?" என்ற பாடத்தில் காணவும். [5]"ரோமச் சிலுவையில் ஆறுமணி நேரங்கள்'' என்ற பாடத்தில் உள்ள சிலுவையில் அறையப்படுதல் பற்றிய விளக்கத்தை மறுகண்ணோட்டமிடவும். [6]இது, "பெரும்பாலான ரோமப் போர்ச்சேவகர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கப் பட்டிருக்கக் கூடிய, மரணத்திற்கு ஏதுவான காயம் உண்டாக்குதல்" என்பதற்குக் காரணமாய் இருந்திருக்கும் (William D. Edwards, Wesley J. Gabel, and Floyd E. Hosmer, "On the Physical Death of Jesus Christ," *Journal of the American Medical Association* [21 March, 1986]: 1460). [7]R. C. Foster, *Studies in the Life of Christ* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1971), 1286. *[8]இயேசுவின் எலும்புகள் முறிக்கப்படவில்லை என்பதும் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியின் உருவகத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முக்கியமானதாக இருந்தது.* [9]This was the conclusion reached by William Stroud in *The Physical Cause of the Death of Christ* (cited in Foster, 1285-86). Several medical possibilities are named in Edwards, Gabel, and Hosmer, 1463. *[10]1 யோவான் 5:6, 8 வசனங்கள் பல்வேறு வகையான விளக்கங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளன. இந்த வசனங்களில் உள்ள ஜலம் [தண்ணீர்] என்பது அநேகமாக இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்தைக் குறிப்பிடுவதாயிருக்கையில், இரத்தம் என்பது அவரது மரணத்தைக் குறிப்பிடுவதாயிருக்கலாம்* (J. W. Roberts, *The Letters of John*, The Living Word Commentary series, ed. Everett Ferguson [Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1968], 129-33).

[11]இயேசு மயக்கமடைந்திருந்தார் என்பது, உயிர்த்தெழுதலை மறுக்கின்ற சிலரால் முன்வைக்கப்படுகிற புனைவு மிகுந்த கோட்பாடாக உள்ளது. இது வழக்கமாக "the swoon theory" *[சுயநினைவை இழத்தல் என்ற கோட்பாடு] என்று அழைக்கப்படுகிறது.* [12]Edwards, Gabel, and Hosmer, 1463. *[13]இவ்விடத்தில் உள்ள "யூதருடைய" என்ற சொற்றொடர் பொதுவாக, "யூதேயாவின்" என்ற விளக்கம் தரப்படுகிறது.* KJV*யில்* "Judean town" *என்றுள்ளது. [14]"இயேசுவின் நாட்களில் பலஸ்தீனம்'' என்ற வரைபடத்தில் காணவும். இந்த இடத்தைப் பற்றி* Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, New Updated Version (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1993), 898 *என்ற புத்தகத்தில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளது. [15]''கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 4'' என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும் ''நான் பார்வையற்றவனாக இருந்தேன், ஆனால் இப்போது பார்க்கின்றேன்'' என்ற பாடத்தில் யோவான் 9:22க்கான விளக்கங்களைக் காணவும். [16]இது, ஆலோசனைச் சங்கத்தார் இயேசுவின் மரணத்திற்காக வாக்களிக்கையில் யோசேப்பு அங்கிருக்கவில்லை என்று அர்த்தப்படுகிறதா? அவர் வேண்டுமென்றே புறம்பே*

இருந்திருக்கலாம், அவர் மற்ற முக்கியமான கடமைகளைக் கொண்டிருந்து இருக்கலாம், அல்லது அவருக்குக் கூட்டம் நடப்பது பற்றித் தகவல் அறிவிக்கப்படாதிருந்து இருக்கலாம். அவர் அங்கிருந்து, வாக்களிப்பதிலிருந்து விலகியிருந்திருக்கலாம். நமக்கு இதைப் பற்றி ஒன்றும் கூறப்படவில்லை, ஆனால் அதுவரையிலும் இயேசுவின் சார்பாக யோசேப்பு பேசியிருந்ததில்லை என்பது தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. [17]James Stalker, *The Trial and Death of Jesus Christ* (New York: A. C. Armstrong and Son, 1909), 310-11. [18]யோவான் *3:1-21*ன் மீதான விளக்கங்களுக்கு "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, *1*" என்ற புத்தகத்தில் "ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு முதல்வேளை" என்ற பாடத்தில் காணவும். யோவான் *7:50-52*ன் மீதான சுருக்கமான விளக்கங்களுக்கு "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, *4*" என்ற புத்தகத்தில் "எருசலேமுக்குப் பயணப்படுதல்" என்ற பாடத்தில் காணவும். [19]J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 734. [20]ஆணிகள் கழற்றப்படுவதற்கு முன்பு சிலுவையின் குறுக்குச் சட்டம் கீழே இறக்கப்பட்டதா அல்லது இயேசு சிலுவையில் தொங்கியபோதே ஆணிகள் கழற்றப்பட்டதா என்று நாம் அறிவதில்லை. எவ்வகையிலும், யோசேப்பு ஒரு செல்வந்தராக இருந்தபடியால், இந்தப் பணிப்பொறுப்பிலும் இதற்குப் பின் தொடர்ந்த முயற்சிகளிலும் அவருக்கு உதவுவதற்கு அவர் வேலையாட்களைக் கொண்டிருந்தார்.

[21]உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது *யார்* என்பது பற்றிய சந்தேகத்தை நீக்குவதற்காக "ஒருக்காலும் ஒருவனும் வைக்கப்பட்டிராத ஒரு புதிய கல்லறை" என்ற உண்மையானது, வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. [22]தோட்டமும் கல்லறையும் இருந்த இடமானது கொல்கொதா இருந்த இடத்தைச் சார்ந்துள்ளது. இதைப் பற்றிய சுருக்கமான கலந்துரையாடல் ஒன்றை "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, *6*" என்ற புத்தகத்தில் "வெற்றியா அல்லது துன்பமா" என்ற பாடத்தில் காணவும். கல்லறை இருந்த இடம் பற்றிய வரலாற்று மற்றும் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி ரீதியான விரிவான கலந்துரையாடல் ஒன்று John McRay, *Archaeology and the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1991), 206-17 என்ற புத்தகத்தில் உள்ளது. [23]இது மலையோரமாய்க் குடையப்பட்ட ஒரு சிறு குடைவறையாக இருக்கலாம். "கல்லறையானது கன்மலையில் வெட்டப்பட்டிருந்தது" என்ற உண்மையானது அதற்கு ஒரே ஒரு நுழைவாயில் மாத்திரம் இருந்தது என்று சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. [24]யோசேப்பு "அரிமத்தியாவில் இருந்த தமது வீட்டிலிருந்து இவ்வளவு தூரத்தில்" ஒரு கல்லறையைத் தமக்காக வெட்டி வைத்திருந்தது பற்றிச் சிலர் கேள்வியெழுப்புகின்றனர், ஆனால் பின்வரும் கருத்துக்களை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: *(1)* யோசேப்பு, "அரிமத்தியா ஊரைச் சேர்ந்தவர்" என்று அடையாளப்படுத்தும் சொற்றொடரானது அவர் இன்னமும் அங்கே வாழ்ந்தார் என்று அர்த்தப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. (இயேசு, நாசரேத்தூரில் தொடர்ந்து வாழ்ந்திராத காலத்திலும், "நாசரேத்தூரைச் சேர்ந்தவர்" என்ற சொற்றொடரினால் அடையாளப் படுத்தப்பட்டார்.) *(2)* எருசலேமில் புதைக்கப்படுதல் என்பது கௌரவம் தொடர்புடைய விஷயமாக இருந்திருக்கலாம். [25]யோவான் *19:42* மற்றும் *20:13* ஆகிய வசனங்கள், இந்தக் கல்லறையானது ஒரு தற்காலிக அடக்கம் செய்யும் இடமாக இருந்திருக்கலாம் மற்றும் யோசேப்பு, இயேசுவின் சரீரத்தை ஓய்வுநாளுக்குப் பின்பு இன்னும் அதிகம் தகுதிவாய்ந்த இடத்திற்கு மாற்றத் திட்டமிட்டிருக்கலாம் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கலாம். விஷயம் இதுவாக இருந்ததென்றால், கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலானது யோசேப்பின் திட்டங்களைப் பொருத்தமற்றவையாக்கிற்று. [26]யோவான் *19:40* மற்றும் *20:5* ஆகிய வசனங்கள் "சீலைகள்" ["linen wrappings"] ("strips of linen"; KJV) பற்றிப் பேசுகின்றன.

யோசேப்பினால் வாங்கப்பட்டிருந்த துப்பட்டி என்பது (மாற். 15:46) இந்த நோக்கத்திற்காகத் துண்டுகளாகக் கிழிக்கப் பட்டிருக்கலாம் அல்லது ஒருவேளை இந்தத் துண்டுத் துணிகள் இன்னொரு ஆதார மூலத்திலிருந்து வந்திருந்து, தலைத்துணி போன்ற ஒரு துப்பட்டியானது அபிஷேகம் முடிந்தபின்பு மூடப்பட்ட உடல்மீது போடப்பட்டிருக்கலாம். [27]NASBயில் மற்றும் தமிழ் வேதாகமத்தில் "ஏறக்குறைய நூறு இராத்தல்" என்றுள்ளது, ஆனால் கிரேக்க வசனத்தில், நூறு லிட்ராக்கள் [litras] என்றுள்ளது. ஒரு லிட்ரா என்பது ஏறக்குறைய பன்னிரண்டு அவுன்சுகளாக இருக்கலாம் என்று பெரும்பாலான அதிகாரத்துவம் கொண்டவர்கள் நினைக்கின்றனர். விஷயம் இதுவாக இருக்குமென்றால், நூறு லிட்ராக்கள் என்பது ஏறக்குறைய எழுபது பவுண்டுகளாக இருக்கும். NIVயில் "ஏறக்குறைய எழுபத்து ஐந்து பவுண்டுகள்" என்றுள்ளது. இந்த அளவான பரிமளப் பொருட்களின் விலை மிகவும் உயர்ந்ததாக இருக்கும், இது யோசேப்பைப் போன்று, நிக்கொதேமுவும் மிகவும் செல்வந்தராய் இருந்தார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. வெள்ளைப்போளம் என்பது ஞானிகளால் கொண்டு வரப்பட்ட கொடைகளில் ஒன்றாக இருந்தது. இது சிலுவையில் அறையப்பட்ட குற்றவாளிகளுக்குத் தரப்படும் புளிப்பான திராட்ச ரசத்தில் ஒரு போதைப் பொருளாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. கரியபோளம் என்பது கொழுத்த இலைகளையுடைய ஒரு மலர்த் தாவரமாகும். நான் வாழும் இடத்தில் அந்த இலைகளிலிருந்து எடுக்கப்படும் சாறானது அரிப்புகளைக் குணமாக்குவதற்கு அல்லது தீப்புண்களுக்குச் சிகிச்சையளிப்பதற்கு ஒரு மென்மையான களிம்பாகச் செய்யப்படுகிறது. புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில், இந்தத் தாவரம் காயவைக்கப்பட்டு, தூளாக அரைக்கப் பட்டது. வெள்ளைப் போளம் மற்றும் கரியபோளம் ஆகியவை மனதிற்கினிய நறுமணப்பொருட்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது பற்றிய ஒரு உதாரணத்திற்கு சங்கீதம் 45:8ல் காணவும். [28]இந்தக் கற்கள் பெரியவைகளாக, தட்டையானவைகளாக மற்றும் வட்டமானவைகளாக (நடுவில் துளையற்ற பெரிய ஏந்திரக் கல்லைப் போன்றவையாக) இருந்தன, இவைகள் பாறையில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட குழிந்த காடி வெட்டுக்களின்மீது உருட்டி மூடுவதற்கென்று ஏற்படுத்தப் பட்டன. அந்தக் காடிவெட்டுகள் பொதுவாக, வட்டக் கல்லானது புறம்பாக உருட்டப்படுவதைக் காட்டிலும் கல்லறையின் நுழைவாயிலின்மீது உருட்டப்படுவது சுலபமாயிருக்கும் வகையில் சாய்மானமாக இருக்கும் (மாற். 16:3ஐக் காணவும்). கல்லை உருட்டுவதில் யோசேப்புக்கு உதவி தேவைப்பட்டிருந்தால், அவருக்கு உதவுவதற்கு நிக்கொதேமு அங்கிருந்தார். அநேகமாகச் சில வேலையாட்களும் இருந்திருப்பார்கள். [29]இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு யோசேப்புக்கும் நிக்கொதேமுவுக்கும் என்னவாயிற்று? கிறிஸ்துவை அடக்கம் செய்வதற்கு எல்லாவற்றையும் பணயம் வைத்திருந்த இம்மனிதர்கள் கிறிஸ்தவர்களாகி, விசுவாசத்தை வெளிப்படையாகத் தற்காத்தார்கள் என்று பேசப்பட்டிருப்பதை நாம் எதிர்பார்ப்போம் - ஆனால் புதிய ஏற்பாடு அதைக் கூறுவதில்லை. இவ்விரு மனிதர்களைப் பற்றிப் பிற்பாடு புனைந்துரையான பல புராணங்களை மக்கள் கண்டுபிடித்தனர், ஆனால் இந்தக் கதைகள் யாவும் புராணங்களாக மாத்திரம் உள்ளன. [30](யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோருக்குத் தாயான) சலோமே என்பவள் சிலுவையினருகில் இவ்விரு பெண்களுடன் இருந்தாள் (மாற். 15:40), ஆனால் இவள் அவர்களுடன் கல்லறைக்குச் செல்லவில்லை. ஒருவேளை இவள் இயேசுவின் தாயை ஆறுதல்படுத்துவதற்காகத் தனது மகனின் வீட்டிற்குச் சென்றிருக்கலாம்.

[31]B. S. டீன் அவர்களின், "வேதாகம வரலாற்றின் வரைக்குறிப்பு" என்ற புத்தகத்தில் காணவும். [32]H. I. Hester, *The Heart of the New Testament* (Liberty, Mo.: Quality Press, 1963), 223. [33]பிலாத்துவைப் பற்றி நாம் என்னதான் கூறினாலும், இவர் தமது

குடிமக்கள் எப்போதும் தம்மைத் தொடர்பு கொள்ளக்கூடியவராக இருந்தார்: முதலில் அவர் யூதத்தலைவர்களை அதிகாலையில் சந்தித்தார் (மாற். 15:1), நாள் முழுதும் அவர்களுடன் இருந்தார் (யோவா. 19:21, 31; மாற். 15:43ஐக் காணவும்), மற்றும் இப்போது இருள் சூழ்ந்த பின்னர், அவர்களை அவர் சந்தித்தார். [34]யூதத் தலைவர்களால் குறிப்பிடப்பட்ட "மூன்று நாட்கள்" என்பது "யோனாவின் அடையாளம்" தொடர்பாக இயேசுவினால் குறிப்பிடப்பட்ட (மத். 12:39, 40) கூற்றையும், தேவாலயத்தை இடித்தல் பற்றிய குறிப்புக் கூற்றையும் (யோவா. 2:19) குறித்திருக்கலாம். இயேசுவின் போதனையைப் பற்றி யூதத் தலைவர்கள் அறிந்திருக்கக் கூடிய வேறு சில சாத்தியக்கூறுகளும் இருந்திருக்கக் கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, இயேசு தமது சீஷர்களிடம் பேசியதை அவர்கள் மறைவாயிருந்து கேட்டிருக்கலாம் அல்லது அவற்றை யூதாஸ் அவர்களுக்குக் கூறியிருக்கலாம். [35]"மூன்று நாளைக்குப் பின்" என்பது "மூன்றாம் நாள்வரைக்கும்" என்று அர்த்தப்படுவதாகத் தலைவர்கள் புரிந்துகொண்டிருந்தனர் என்பதைக் கவனிக்கவும். இயேசு மூன்று முழுநாட்கள் கல்லறையில் இருப்பார் என்று அவர்கள் நினைத்திருந்தால், அவர்கள் "நான்காம் நாள் வரைக்கும்" என்று கூறியிருப்பார்கள். இதைப் பற்றிய மற்ற கலந்துரையாடல்களை "இயேசு எந்த நாளில் மரித்தார்?" என்ற இனிவரும் துணைப் பாடத்தில் காணவும். [36]உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு, நடந்தது என்ன என்பது பற்றிப் பொய்யுரைக்கும்படி காவல் சேவகர்களுக்குப் பிரதான ஆசாரியர்கள் லஞ்சம் கொடுத்தபோது (மத். 28:11-13), அந்தச் சேவகர்களிடம் அவர்கள் இந்த விஷயம் "தேசாதிபதிக்குக் கேள்வியானால்" அவர்கள் [ஆசாரியர்கள்], அவர்களை [காவல் சேவகர்களை] த் "தப்புவிப்பதாக"க் கூறினர் (மத். 28:14). யூதக் காவல் சேவகர்களல்ல ஆனால் ரோமக் காவல் சேவகர்கள்தான் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தேசாதிபதியிடம் இடர்ப்பாட்டிற்கு உள்ளாகக் கூடும் (Foster, 1310). [37]இதை அவர்கள் நிச்சயப்படுத்தவில்லை என்றால், இந்த முழுச் செயல்பாட்டிற்கும் கருத்தெதுவுமிராது (Ibid., 1311). [38]Richard Rogers, *The Life of Christ and His Teaching* (Lubbock, Tex.: Sunset International Bible Institute External Studies Department, 1995), 101. [39]இந்தப் பணிக்கு எத்தனை காவல் சேவகர்கள் அமர்த்தப்பட்டனர் என்று நமக்குக் கூறப்படுவதில்லை. ஆனால் ஒருவர் மாத்திரம் அமர்த்தப் படவில்லை என்று நாம் அறிகின்றோம் (மத். 28:4); இருவருக்கு மேற்பட்டவர்கள் இருந்தனர் என்று கூட நாம் அறிகின்றோம் (28:11). சிலுவையில் அறையும் பணிக்கு நான்கு பேர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர் (யோவா. 19:23); ஒருவேளை அத்தனை பேர் இந்தப் பணிக்கும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இந்தக் காவலானது ஒரு சில நாட்களுக்குத் தொடர வேண்டி இருந்ததால் - பேதுரு காவல் செய்யப்பட்டபோது (அப். 12:4) நடைபெற்றது போல் - நான்கு காவல் சேவகர்களைக் கொண்ட நான்கு குழுக்கள் பொறுப்பை மாற்றி மாற்றி நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடிய சாத்தியக்கூறும் உள்ளது. [40]John Franklin Carter, *A Layman's Harmony of the Gospels* (Nashville: Broadman Press, 1961), 342.

[41]மாற்கு 16:9 வசனமானது பிற்பாடு கலந்துரையாடப்படவிருக்கிற, மாற்கு சுவிசேஷத்தின் வழக்கிற்குரிய முடிவின் பாகமாக உள்ளது. இருப்பினும், பெரும்பான்மையானவர்கள், மாற்கு 16:9ன் கூற்றானது, தொடக்க கால சபையினால் புரிந்துகொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருந்தது என்று ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். வாரத்தின் முதல் நாளில் கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தார் என்பது கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் மையக் கருத்தாக உள்ளது. பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ், ஓய்வுநாளான ஏழாம் நாள்தான் "விசேஷித்த" நாளாக இருந்தது (யாத். 20:8-11). புதிய உடன் படிக்கையின் கீழ், "கர்த்தருடைய நாளான" வாரத்தின் முதல் நாள்தான் "விசேஷித்த" நாளாக இருக்கிறது (வெளி. 1:10). இந்த

நாளில், தொடக்க கால சபையார் ஆராதிக்கக் கூடிவந்தனர் (1 கொரி. 16:1, 2; அப். 20:7). [42]மத்தேயு 28:1-8ல் உள்ள நிகழ்ச்சிகளின் வரிசைத் தொடர், பெண்கள் கல்லறைக்கு வந்துகொண்டிருக்கையில் தூதன் கல்லைப் புரட்டியிருந்தான் - கல்லறை திறக்கப்படுவதற்குச் சற்று முன்பாக இயேசு உயிர்ப்பிக்கப் பட்டிருந்தார் என்று சுட்டிக்காண்பிப்பதாகப் பல எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றனர். இந்த முடிவு சரியானதென்றால், உயிர்த்தெழுதலானது வாரத்தின் முதல் நாள் விடியற் காலத்திற்குச் சற்றே முன்னதாக நடைபெற்றது. [43]லூக்கா 23:43க்கான விளக்கங்களை "ரோமச்சிலுவையில் ஆறுமணி நேரங்கள்" என்ற பாடத்தில் காணவும். [44]கிறிஸ்துவின் மறுவருகையின்போது உயிருடன் இருக்கும் எல்லாருடைய உடல்களும் மாம்சத்திற்குரிய உடல்கள் என்பதிலிருந்து ஆவிக்குரிய உடல்கள் என்ற நிலைக்கு மாற்றப்படும் (1 கொரி. 15:50-53; வ. 42-44ஐக் காணவும்). இதைப் போன்ற ஒரு விஷயம்தான் இயேசுவின் உடலுக்கும் நடைபெற்றிருக்கும் (ஏனெனில் இப்போது அந்த உடலானது பூட்டப்பட்டிருந்த வீட்டினுள் நுழைய முடிந்தது; யோவா. 20:19). இப்புத்தகத்தில் "இயேசுவின் உயிர்த்தெழுந்த உடல்" என்ற துணைப்பாடத்தைக் காணவும். [45]Robert Duncan Culver, *The Life of Christ* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1976), 267. [46]இயேசுவின் உடலில் இருந்து துணிகளை அகற்றுவதற்குக் கல்லறையினுள் ஒருவரும் இல்லையாதலால் (யோவா. 11:44ஐக் காணவும்), மாற்றப்பட்ட இயேசுவின் உடலானது பிற்பாடு பூட்டப்பட்ட கதவுகளினூடே கடந்து சென்றது போல் (யோவா. 20:19, 26), அதன் கட்டுகளினூடாகவும் கடந்திருக்கும் என்று நாம் யூகிக்கலாம். அவரது உயிர்த்தெழுதல் பற்றி நாம் அறியாதவை அதிகமாக உள்ளன! நமது கேள்விகளுக்கான பதில்கள் நமது ஆர்வத்தை நிறைவடையச் செய்யலாம், ஆனால் அவைகள் நமது விசுவாசத்தைக் கூட்டுவதில்லை - எனவேதான் தேவன் நமக்கு இவ்விதமான பதில்களைக் கொடுக்காதிருக்கின்றார். [47]உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய பெரும்பான்மையான குறிப்புகள் "தேவன் அவரை உயிர்த்தெழுப்பினார்" (அப். 2:24) என்பதை வலியுறுத்தும் விதமாக இயேசு "உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்" என்று கூறுகின்றன (யோவா. 2:22; 21:14; ரோமர் 4:25; 6:4; 8:34; 1 கொரி. 15:4). இருப்பினும், இயேசு தமது சொந்த உயிர்த்தெழுதலில், தாம் செயல்படுத்தப்படுபவராக இராமல், செயல்படுபவராக இருப்பதாகவும் மறைமுகமாய்க் குறிப்பிட்டார் (யோவா. 10:17, 18). உயிர்த்தெழுதலில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னமும் ஒரு காரணியாக இருந்ததென்று பவுல் மறைமுகமாய்க் குறிப்பிட்டார் (ரோமர் 8:11; 1:4). இந்தக் கூற்றுக்களில் முரண்பாடு எதுவும் இல்லை, ஏனெனில் தேவத்துவத்தின் ஒரு உறுப்பினர் செய்கின்றவைகளை எல்லாரும் செய்கின்றனர் என்று கூறமுடியும். [48]Peter Marshall, *The First Easter,* ed. Catherine Marshall (New York: McGraw-Hill Co., 1959), 128-29. [49]அந்த வேளையில் இயேசு கல்லறையில் இருந்து வெளியே வந்ததாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார், ஆனால் அது, அவரது முதல் தரிசனம் அவிசுவாசம் கொண்டிருந்த காவல் சேவகர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் என்று அர்த்தப்படும். சுவிசேஷ விவரங்களின்படி, அவர் முதலில் மகதலேனா மரியாளுக்குத் தரிசனமானார் (மாற். 16:9; யோவா. 20:1-18ஐக் காணவும்). [50]காவல் சேவகர்கள் புறப்பட்டுச் சென்றபோது, அவர்களில் சிலர் என்ன செய்தனர் என்பது மத்தேயு 28:11-15ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த வசனப் பகுதியை நாம் பிற்பாடு படிப்போம்.

[51]பழைய மொழிபெயர்ப்புகளில் "ஓய்வுநாளின் முடிவில்" என்றுள்ளது (KJVயைக் காணவும்), இது சில ஒப்பீடுகளில், ஓய்வுநாளின்போது இன்னமும் மூடப்பட்டிருந்த கல்லறைக்கு இரண்டு மரியாள்களும் இன்னொரு முறை வந்தனர் என்ற கருத்தை உள்ளடக்கக் காரணமாயிற்று. இன்றைய நாட்களில் பெரும்பாலான

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், "ஓய்வுநாளுக்குப் பின்" என்பதே மிகச் சரியானது என்று நம்புகின்றனர் (NKJV, NASB மற்றும் NIV ஆகியவற்றில் காணவும்). [52]யோவன்னாள் என்பவள் கலிலேயாவில் இயேசுவுக்கு ஊழியம் செய்த பெண்களில் ஒருத்தியாக இருந்தாள் (லூக். 8:3). [53]இந்தப் பாடத்தின் இரண்டாம் பாகத்தில் நாம் காணப்போகின்றபடி, மகதலேனா மரியாள் கல்லறையை அடைந்த பின்பு, அவள் பேதுரு மற்றும் யோவான் ஆகியோரிடத்தில் ஓடிச் சென்றாள். மற்ற பெண்களிடம் தூதன் பேசிய போது, அவள் அவர்களுடன் இருக்கவில்லை. [54]அவர்கள் "பிணத்தைச் சுற்றியிருந்த துணிகளை'' கண்டிருக்கலாம் (யோவா. 20:5), ஆனால் உடலை அவர்கள் காணவில்லை. [55]சுவிசேஷ விவரங்களில் அடிக்கடி கூறப்படுவதுபோல், ஒரு விவரம் இரண்டு "மனிதர்களை"ப் பற்றிக் கூறுகிறது (லூக். 24:4), மற்றவைகள் ஒரே ஒரு மனிதனைப் பற்றிக் கூறுகின்றன (மாற். 16:5; மத். 28:5). இருவருக்காகவும் பேசுகிறவர் ஒருவராய் இருந்திருக்க வேண்டும். [56]அவர் "சொல்லி" யிருந்தது பற்றி மத்தேயு 16:21; 17:23; 20:19; 26:32 ஆகியவற்றில் காணவும். இவற்றில் முதல் இரு வசனங்கள் லூக்கா 24:6, 7ல் தூதனின் கூற்றுக்கும் நடைமுறைப் படுத்தப்படலாம். [57]இதற்கு முன்பே இயேசு தமது சீஷர்களைக் கலிலேயாவில் சந்திப்பதாக வாக்களித்திருந்தார் (மத். 26:32). இந்தச் சந்திப்பிற்கு அவர் ஒரு இடத்தைக் குறிப்பிட்டிருந்தார் - ஒரு குறிப்பிட்ட மலை (மத். 28:16). பிற்பாடு அவரது சீஷர்கள் அவரைக் கலிலேயாவில் சந்திப்பார்கள் என்ற உண்மையானது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலர் அதற்கு முன்பே அவரைச் சந்திக்கும் சாத்தியக்கூற்றை விலக்கிப் போடுவதில்லை. [58]ஏதோ ஒருவேளையில் இயேசு இந்தப் பெண்களுக்குத் தரிசனமானார் (மத். 28:9, 10), ஆனால் இந்தத் தரிசனம், அவர்கள் சீஷர்களைச் சந்திக்கச் சென்று கொண்டிருந்தபோது கிடைத்ததா அல்லது அவர்கள் புறப்பட்டபோது கிடைத்ததா என்பதை நாம் அறிவதில்லை. ''விசுவாசிக்கப் போராடுதல்" என்ற இனிவரும் பாடத்தில் உள்ள கலந்துரையாடலைக் காணவும். [59]தூதன் அவர்களை யாரிடத்திற்கு அனுப்பினாரோ அவர்களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் அவர்கள் ஏதொன்றும் கூறவில்லை என்பதே, மாற்கு 16:8ன் "ஒன்றும் சொல்லாமல்'' என்பதையும் லூக்கா 24:9ன் ''அறிவித்தார்கள்'' என்பதையும் இணங்கச் செய்வதற்கான எளிய வழிமுறையாக உள்ளது. [60]''பன்னிருவர்" (மாற். 14:17) என்பது முன்பு "அப்போஸ்தலர்கள்'' என்று அர்த்தப்படும் பொதுவான குறிப்புப் பெயராக இருந்தது போலவே, "பதினொருவர்" என்பது (யூதாசுக்குப் பதில் வேறொருவர் நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்பான) அந்த வேளையில் இருந்த அப்போஸ்தலர்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

[61]சீஷர்களுக்குப் பெண்கள் அறிவித்தபோது அங்கிருந்திருக்கக் கூடிய கிலெயோப்பா என்பவர் (லூக். 24:22, 23), ''எங்களிலே சிலர் கல்லறை யினிடத்திற்குப் போய், ஸ்திரீகள் சொன்னபடியே கண்டார்கள்; அவரையோ காணவில்லை'' என்று கூறினார் (லூக். 24:24). இது, பெண்கள் அறிவித்ததைக் கேட்டவர்களில் சிலர் புறப்பட்டு கல்லறைக்குப் போனார்கள் என்று அர்த்தப்படுத்தக்கூடும், ஆனால் இது அநேகமாக, பேதுருவும் யோவானும் கல்லறைக்குச் சென்றது பற்றிய லூக்காவின் தொகுப்புரையாக மட்டுமே இருக்கலாம் (யோவா. 20:1-10). [62]Hester, 225.

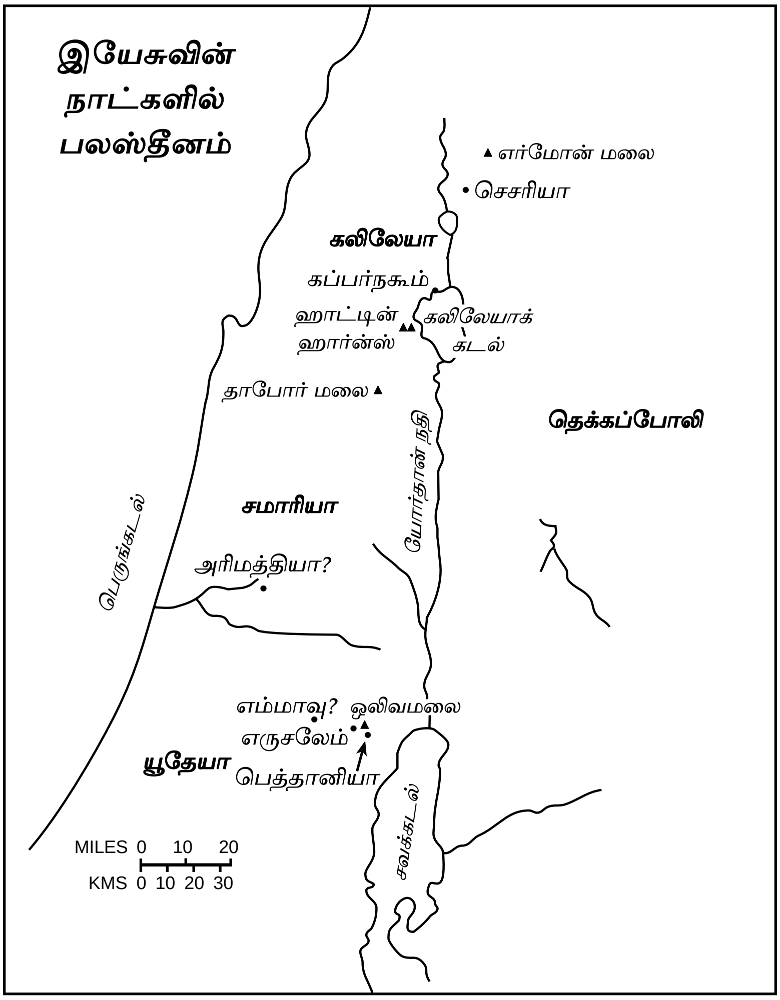
இயேசுவின்
நாட்களில்
பலஸ்தீனம்
எர்மோன் மலை
செசரியா
கலிலேயா
கப்பர்நகூம்
ஹாட்டின்
ஹார்ன்ஸ்
கலிலேயாக்
கடல்
தாபோர் மலை
தெக்கப்போலி
யோர்தான் நதி
சமாரியா
பெருங்கடல்
அரிமத்தியா?
எம்மாவு?
ஒலிவமலை
எருசலேம்
யூதேயா
பெத்தானியா
சவக்கடல்
MILES 0 10 20
KMS 0 10 20 30